Prizonier în pustiul științei

On Noiembrie 11, 2013

Caută să cuprinzi universul științei, fără să-ți extinzi perimetru de exploatare a omului dincolo de limita admisibilului.

Precizia măsurătorii unui perimetru depinde de metodele și instrumentele folosite, care sunt alese în funcție de precizia dorită și timpul aferent. Dar când vine vorba de om, de "terenul" acesta greu de apreciat, greu de exploatat și de pătruns, constituind o provocare pentru oricine se avântă pe meleagurile științei, se cere și efectuarea măsurării unghiurilor caracterului care se modifică odată cu etapele vieții.

Ştiința este impactul unei tehnologii asupra vieții, asupra realității și asupra puterii. Astfel, cercetătorul poate folosi în sprijinul experimentelor sale una din următoarele metode. Metoda deterministă, dar cu impact negativ asupra statusului funcțional. Sau metoda profundă, care sensibilizează până la limită, sau chiar dincolo de ea, mărind pulsația conștiinței.

Doctorul Frederick Chilton alege metoda de mijloc: condiționarea subiectului principal de studiu prin izolarea lui de orice contact cu lumea exterioară. O teroare subtilă care întrece picătura chinezească prin simplitate, cauzând acea necesitate lăuntrică de a comunica orice gând sau sentiment. Singurătatea produce starea de suferință supremă. Şi ea se cere umplută numai prin dialog.

Tentația cea mai mare a unui om de știință este să se considere un miracol al naturii prin însăși experiența sa de a interveni în cursul firesc al lumii, pentru asta fiind în stare să renunțe la orice lucru sau ființă care nu-i este de folos.

Doctorul Chilton vrea să facă noi descoperiri, să aducă noi detalii despre complexitatea factorului uman. Aflat sub imperiul pasiunii imense de a cerceta ascunzișurile omului, el îl supune pe Hannibal Lecter încercării repetate de a se autodepăși într-un cadru foarte restrâns. Vrea, poate, să recreeze natura umană în funcție de rezultatul spectaculos al măsurătorii unui sistem care nu este determinist. Şi să emită noi teorii. Dar pentru a scoate la iveală comori de ordin științific, Chilton trebuie să se dedice trup și suflet tentației sale nebunești de a destabiliza structura de fond a pacientului său.

După cum marele erudit Richard Bentley voia să folosească *"Principia"* pentru a demonstra intervenția lui Dumnezeu în mersul lumii, dr. Chilton vrea să folosească cunoștințele dobândite pe urma observării lui Hannibal Lecter pentru a demonstra o nouă dimensiune a naturii umane, supuse rupturii de echilibru între rațiune și emoție. Apoi, nu-i mai rămâne decât să se debaraseze de "cobaiul" său.

Leadership: Îți explorezi lumea interioară sub deviza "Stay Alive", adăugând valoarea "True" la condiția de fond a reprezentării tale pe traseul sinuos al formării unui caracter puternic?

Însă Hannibal Lecter, cobaiul bătrân rezistent la orice veninuri, reacționează întotdeauna imprevizibil. Nimeni nu poate experimenta slăbiciunile sale, cu niciun chip el nu cedează în fața unui tratament ostil. Nimeni nu poate să bată un cui de plastic în carcasa de oțel a minții sclipitoare, oricât ar fi de maleabil. Şi asta deoarece procedurile stocate în mintea sa, cu numeroase instrucțiuni de control și comenzi avansate de update, sunt greu de schimbat.

În cazul lui Hannibal nu se pot înregistra deviații de personalitate. Iar funcțiile de căutare " *VLOOKUP* ", *HLOOKUP* și " *MATCH* ", la nivel de gânduri, emoții și trăiri, ca metode de investigare și observare amănunțită, sunt foarte greu de accesat de către un cercetător.

Cu atât mai puțin în cazul doctorului Frederick Chilton. Căci dorința lui debordantă, care ar necesita sute de ore de cercetări, nu poate depăși altitudinea de mii de încercări de reproiectare a gândirii ființei umane la care a ajuns Hannibal Lecter.

Nivelul cel mai înalt al reușitei lui Hannibal, în ceea ce privește capacitatea de persuasiune, este aidoma unui munte inaccesibil majorității alpiniștilor. Iar acest Great Eyry pe care doar foarte puțin psihologi îl pot atinge, este, ca să spunem așa, inaccesibil doctorului Chilton. Acest alpinist incomod, fără frânghii de cățărare, este neglijat complet de biruitorul înălțimilor cele mai de sus.

Există o limită în precizia cu care se face oricare măsurătoare, în funcție de deprinderea operatorului. Mai ales dacă acestuia îi lipsește elanul pentru creație al omului de geniu care, datorită autocunoașterii și experienței profunde, nu are nevoie să izoleze o minte străină ca să cuprindă universul științei.

Leadership: Îți experimentezi împlinirea de ordin profesional pe „subiecte umane" mai avansate, cu precădere în situația în care te pui în prim planul unui fenomen care nu este direct, ci intermediat de o vedere peste "întreg" ?

Efectul folosirii funcției și autorității asupra individului, mai ales asupra potențialului sau extraordinar de a furniza noi probe utile, concludente, pertinente cauzei pe care o servești (atingerea perfecțiunii în practica leadershipului), nu este uniform pe tot parcursul drumului până la țintă pe întreg ciclul de evoluție.

A încerca să dezvolți o nouă modalitate de gândire, exploatând factorul uman ca pe o provocare uriașă, nu-ți va garanta ieșirea din labirintul de contradicții în care sigur vei ajunge să te pierzi.

Intenționezi să folosești cunoștințele dobândite pe urma observării omului, care se supune doar propriei sale autorități, pentru a demonstra o nouă dimensiune a naturii umane? Dacă da, atunci ia mai întâi în calcul " *imprevizibilul* ", harta imprecisă a modului în care el reacționează.

Materia primă, substanța primordială a întregii tale activități de cercetare, *Omul* , poate produce un excedent de concluzii dificil de asimilat. Sau poate crea anumite ambiguități care te plasează într-o zonă incertă. Așadar, caută să cuprinzi universul științei, fără să-ți extinzi perimetru de exploatare a omului dincolo de limita admisibilului.

Căci, s-ar putea ca în dorința de împlinire de ordin profesional, făcând experimente pe „subiecte umane" cu structură complicată ca experiență și model de gândire, să te împotmolești și mai tare într-o rutină a analizei și mestecării informației. O dinamică neprevăzută a expansiunii spre niște orizonturi pe cât de ademenitoare, pe atât de obscure și de înșelătoare.

O vedere peste "întreg" se formează din tentația de a cuceri culmile cele mai înalte științei, sub aspectul unei intervenții de ordin psihologic asupra omului, în încercarea de a face din el un instrument pasiv în mâinile unui Dumnezeu atotputernic.

Prizonier în pustiul științei devine acel lider care, în dorința de a atinge performanțe deosebite, se cramponează pe disecarea "factorului uman" luat ca o entitate individuală. Pierzând astfel din vedere "factorul uman" ca o entitate colectivă. Ca urmare, în loc să minimalizeze riscul apariției unor efecte nedorite, el rămâne captiv al unei cercetări care îl îndepărtează de scopul inițial.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/prizonier-in-pustiul-stiintei.html